

Sygn. akt: III U 1851/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lutego 2015r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	sekretarz sądowy Przemysław Dudziński

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lutego 2015r. w O.

sprawy z odwołania K. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania K. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 21.11.2013r. **znak** (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że wysokość emerytury należnej K. N. na dzień wydania zaskarżonej decyzji określa na kwotę 1.411,50 zł (jeden tysiąc czterysta jedenaście złotych 50/100) brutto.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21.11.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. przyznał K. N. prawo do emerytury począwszy od 28.10.2013r., ustalając jej wysokość na kwotę do wypłaty 1.123,99zł.

K. N. wniósł odwołanie od powyższej decyzji podnosząc, że ZUS błędnie wyliczył wysokość jego emerytury, gdyż nie uwzględnił zarobków uzyskiwanych przez niego z tytułu zatrudnienia w (...) w R. i T. O..

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do odwołania od decyzji z 21.11.2013r. odwołujący załączył umowy o pracę z (...) w R. z dnia 01.01.1976r. i z dnia 01.07.1978r. oraz zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Przedsiębiorstwa (...) w O.. Po dokonaniu analizy przedstawionych dowodów ZUS uznał odwołującego do obliczenia wysokości świadczenia wynagrodzenie na podstawie umowy o pracę z dnia 01.07.1978r. za okres od 01.07.1978r. do 28.02.1979r. w wysokości 24.000zł za 1978r. i 8.000zł. za 1979r. ZUS stwierdził jednak, że złożona przez odwołującego umowa o pracę z dnia 01.01.1976r. z (...) w R. określa stawkę godzinową płacy zasadniczej, w związku z czym brak było możliwości ustalenia wysokości wynagrodzenia. ZUS uznał też, że złożone zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Przedsiębiorstwa (...) w

O. nie spełnia wymogów formalnych, ponieważ brak jest pieczętki służbowej i podpisu kierownika zakładu pracy lub upoważnionego pracownika. Wobec powyższego ZUS w decyzji z dnia 16.12.2013r. dokonał przeliczenia wysokości przyznanej K. N. emerytury w decyzji z dnia 16.12.2013r. z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru wynoszącego 52,21 %. Po przeliczeniu emerytura wzrosła do wysokości 1350,03zł. brutto.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Ostrołęce ustalił i zważył co następuje:

Odwołanie K. N. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie, spór pomiędzy stronami sprowadzał się zasadniczo do określenia wysokości zarobków uzyskiwanych przez odwołującego w okresie zatrudnienia w (...) w R. i T. O.. Powyższe kwestie przekładały się bowiem bezpośrednio na określenie wysokości należnej odwołującemu emerytury. Sądowi udało się pozyskać jedynie niepełną dokumentację osobowo-płacową za sporne okresy zatrudnienia odwołującego.

Stosownie do treści art. 15 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę.

zgodnie z ust. 4. cyt. wyżej art. 15, w celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Stosownie do treści art. 15 ust. 6 na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

Uznając, iż kwestia prawidłowego wyliczenia wysokości należnej odwołującemu emerytury, z uwzględnieniem wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez odwołującego w spornych okresach, wymaga wiadomości specjalnych, Sąd postanowieniem z dnia 15.04.2014r. dopuścił w tym zakresie dowód z opinii biegłego z zakresu rachunkowości.

W wydanej opinii biegła dokonała szczegółowych ustaleń w zakresie wysokości wynagrodzeń otrzymywanych przez odwołującego w spornych okresach w oparciu o zgromadzoną w sprawie dokumentację osobowo – płacową.

Biegła przyjęła, że czas pracy wszystkich pracowników zatrudnionych na podstawie umowy wynosił bez wliczenia przerw odpoczynkowych, co najwyżej 8 godzin na dobę, w sobotę 6 godzin na dobę i nie mógł przekraczać 46 godzin na tydzień. Z uwagi na brak informacji o stawkach wynagrodzenia obowiązujących w okresie zatrudnienia do końca marca 1974r. biegła przyjęła, że wynagrodzenie odwołującego było nie niższe od najniższego wynagrodzenia.

Biegła opracowała opinię w dwóch wariantach. W pierwszym wariantcie biegła przyjęła okres zatrudnienia w (...) w R. w roku 1980 według świadectwa pracy załączonego do akt osobowych tj. do 12.02.1980r. i w roku 1989 przyjęła wynagrodzenie odwołującego uzupełnione o wynagrodzenie za okres 1-27 września według najniższego wynagrodzenia. W drugim wariantcie biegła przyjęła okres zatrudnienia w (...) w R. w roku 1980 według świadectwa

pracy załączonego do akt ZUS tj. do 8.09.1980r. i w roku 1989 przyjęła wynagrodzenie wynikające z zaświadczenia ZUS Rp-7 załączonego do dokumentacji ZUS.

Biegła według powyższych założeń wskazała, że emerytura brutto odwołującego na dzień wydania zaskarżonej decyzji, z uwzględnieniem wynagrodzeń i okresów zatrudnienia ustalonych według założeń wariantu I opinii wynosi 1.384,76zł. Przy ustalaniu świadczenia biegła uwzględniła okresy składkowe w wymiarze 336 miesięcy oraz nieskładkowe 14 miesięcy, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia określiła na 56,20%, a podstawę wymiaru na 1.733,90zł. Według założeń wariantu II opinii wysokość świadczenia biegła określiła na 1.411,50zł. Przy ustalaniu świadczenia biegła uwzględniła okresy składkowe w wymiarze 343 miesięcy oraz nieskładkowe 14 miesięcy, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru świadczenia określiła na 57,44%, a podstawę wymiaru na 1.769,63zł.

Organ rentowy w piśmie procesowym z dnia 17.09.2015r. wskazał, że podziela stanowisko biegłej z zakresu rachunkowości w części wyliczenia wynagrodzenia na podstawie angaży potwierdzających kwoty wynagrodzenia uzyskiwanego w (...) w R. za okres od 01.11.1977r. do 12.02.1980r. oraz stażu pracy według wariantu I opinii tj. do 12.02.1980r. ZUS wskazał, że przedłożone przez odwołującego w ZUS świadectwo pracy na okres zatrudnienia od 15.03.1967r. do 15.03.1983r., na podstawie którego został ustalony przez ZUS staż pracy budzi wątpliwości w świetle dostarczonych do Sądu dowodów tj. świadectwa pracy na okres zatrudnienia od 15.03.1967r. do 20.02.1980r., z którego wynika, że stosunek pracy wygasł przez porzucenie pracy oraz pismo z dnia 20.02.1980r. wzywające odwołującego do stawienia się w (...) i rozliczenia z pobranych materiałów. W ocenie organu rentowego brak było podstaw do przyjęcia do podstawy wymiaru wynagrodzenia na podstawie angaży od 01.04.1974r. do 31.10.1977, zawierających stawkę godzinową płacy zasadniczej, ponieważ na podstawie dokumentów brak możliwości ustalenia faktycznego stażu pracy. ZUS podzielił stanowisko biegłej w zakresie uwzględnienia w podstawie wymiaru emerytury wynagrodzenia wyliczonego na podstawie list płac oraz list zasiłkowych za okres zatrudnienia w (...) Sp. z o.o. w O. od 01.10.1989r. do 31.08.1990r. W związku z tym, że nie zostały przedłożone listy płac za okres od 01.08.1989r. do 30.09.1989r. w ocenie organu rentowego należy przyjąć minimalne wynagrodzenie pracowników za ten okres.

Odwołujący wniósł natomiast o przyjęcie wariantu II opinii biegłej. Odnośnie zatrudnienia w (...) w R. wskazał, że właściwe jest świadectwo pracy, które złożył w ZUS. Wyjaśnił, że lutym 1980r. nie doszło ostatecznie do rozwiązania stosunku pracy. Podał, że nowy dyrektor (...), przyjął niezasadnie, że porzucił on pracę, gdy tak naprawdę był on na zwolnieniu na dzieci. Odwołujący zeznał, że odwołał się do Sądu Pracy, który przywrócił go do pracy. W (...) pracował w rzeczywistości do września 1980r., po czym poszedł na urlop bezpłatny.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującego, w których wskazywał on, że zgodne z prawdą jest świadectwo pracy, które złożył w ZUS. Zeznania odwołującego w tym zakresie znajdują w pełni potwierdzenie w przedłożonych przez niego na rozprawie w dniu 13.02.2015r. dokumentach. Z odpisu wyroku Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Warszawie z dnia 01.08.1980r. wynika, że odwołujący rzeczywiście został przywrócony do pracy w (...) w R.. Z pisemnego uzasadnienia wyroku wynika, że brak było podstaw do przyjęcia, że stosunek pracy wygasł z powodu porzucenia pracy (vide wyrok z dnia 01.08.1980r. wraz z uzasadnieniem k. 93 a.s.). Ponadto z pisma (...) w R. kierowanego do odwołującego z 18.03.1982r. wynika, że odwołujący rzeczywiście został przywrócony do pracy i uzyskał wynagrodzenie za czas pozostawania bez pracy (vide pismo k. 93 a.s.). Fakt, że stosunek pracy trwał po lutym 1980r. potwierdzają też adnotacje w legitymacji ubezpieczeniowej.

Biorąc pod uwagę powyższe nie może budzić wątpliwości, że określając wysokość emerytury należnej odwołującemu należało oprzeć się na wariantu II przyjętym przez biegłą, przy założeniu okresu zatrudnienia w (...) w R. w roku 1980r. według świadectwa pracy załączonego do akt ZUS tj. do 08.09.1980r. Wyliczenia dokonane przez biegłą w zakresie określenia wysokości wynagrodzeń uzyskiwanych przez odwołującego w spornych okresach, a co za tym idzie wysokości należnej mu emerytury nie budziły żadnych wątpliwości Sądu co do ich rzetelności, fachowości i merytorycznej poprawności. Biegła w rzeczowy, obszerny i bardzo dokładny sposób dokonała wyliczeń w zakresie wysokości uzyskiwanych przez odwołującego wynagrodzeń w spornych okresach, czemu dała wyraz z pisemnej opinii. Biegła ustaleń dokonała z uwzględnieniem dokumentacji osobowo – płacowej, jaką udało się pozyskać w toku procesu, a która to nie budziła wątpliwości Sądu co do jej autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy. W ocenie

Sądu w pełni zasadnie biegła przyjęła, że czas pracy wszystkich pracowników wynosił 8 godzin na dobę, w sobotę 6 godzin i nie mógł przekraczać 46 godzin na tydzień. Odwołujący jak wynika z dokumentów z akt osobowych i zeznań odwołującego w charakterze strony był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy. W takim stanie rzeczy wyliczenia dokonane w oparciu o normatywny czas pracy oraz stawki wynagrodzenia wskazane w angażach uznać należy za zasadne.

Kierując się powyższymi ustaleniami, Sąd Okręgowy, działając na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję z 21.11.2013r. w ten sposób, że wysokość emerytury należnej K. N. na dzień wydania zaskarżonej decyzji, określił na 1.411,50zł. brutto.